
Shri Subrahmanyakarnamritam

श्रीसुब्रह्मण्यकर्मृतम्

Document Information

Text title : Subrahmanya Karnamritam

File name : subrahmaNyakarNAmRRitam.itx

Category : subrahmanya

Location : doc_subrahmanya

Author : Gopalakrishnakavi

Transliterated by : Mahaperiaval trust

Proofread by : Sivakumar Thyagarajan shivakumar24 at gmail.com, PSA Easwaran

Description-comments : Subramanya Sthuthi Manjari

Latest update : February 6, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 6, 2021

sanskritdocuments.org

Shri Subrahmanyakarnamritam

श्रीसुब्रह्मण्यकणामृतम्

शिवं नशशावाणीस्तनजनितमन्दोषशमधुरं
पयः षड्भिर्यदुत्रैरुपचितकपोलैरपि पिबन् ।
उसन्डर्यश्चाटीश्चिरभवसुधालुब्धधिषणान्
कुमारः पूर्वेषां कलयतु गुण्णामपि गुरुः ॥ १ ॥

विलज्जन्तामज्ञाः पुरउरकुमारस्तुतिविधौ
न जिह्नीमश्चास्मिन्नपि बहु बिभीमः कथमपि ।
पुराणी वाप्येतत्सविधसरणकलान्तयरणा
मुहुः सुब्रह्मण्योमिति न डिमवादीत्प्लुतयुतम् ॥ २ ॥

कथापीयूषं तेऽसदृशरसमातृमि पिबतां
सतां स्तोकास्वाद्या शरभवमुधा नूतनसुधा ।
जनश्रुत्यामेवं परिवृतजगत्यां य बहुधा
प्रवर्तेरन् के वा न तव विततेऽपि स्तवपथे ॥ ३ ॥

अभीष्टं याचत्सु द्रुडिण्डिरिवाडादिषु पुरो
यतस्त्रातुं प्राप्नो ननु भवसि मामेव ञ्जिति ।
ततस्ते पादाब्जं परिवहन्तु तान्तं मम मतिः
प्रपञ्चे विष्याता ध्रुवमुपकुतौ प्रत्युपकृतिः ॥ ४ ॥

सकृन्नत्वा हि त्वां भजति कुटिलो वाऽप्यभिमतं
तथापि क्लिश्नाति प्रकृतिगडने कर्मविधिने ।
जनोऽस्मिन्को हेतुर्भवति न विजने त्रिभुवने
न थोल्लङ्घ्या दैवी सरणिरिड केनापि विषमा ॥ ५ ॥

वयोबाला यस्यामलगुणमनीषासडयरी
रडस्थाने ध्याने विडरति तवाङ्घ्रिप्राणयिना ।
स सन्तोषाम्भोधेरधिजठरमामज्जति शिरं
निजापत्यामोदादपि य परितोषो जगति कः ॥ ६ ॥

मया ते विकीतश्चलद्दृष्टयदूतः पदतटी-

निषेवार्थं स्वार्थं बहुकृप कृपामाध्य भवतः ।

समीकृत्य स्वार्थं घटनमुच्चितं तेऽस्य यलतो

विधिर्विक्रुतुर्मे ध्रुवमवगुणाच्छादनमपि ॥ ७ ॥

दुराराध्याः साध्याः कथमिव भवेयुर्भभुजः

पदं ते पूर्वेषां वचसामध्यविषयः ।

शुभ्या कुरेऽपारे भवजलधिपूरे परिपतन्

निरालम्बो लम्बोदरसञ्ज कं यामि शरणां ॥ ८ ॥

समाधानैर्ध्यानैर्बहुविधविधानैरपि शुचीन्

परित्रातुं शक्ता जगति विबुधास्सन्ति बहुधा ।

अपि त्याज्यान्प्रात्याधमपतितपाषाण्डपिशुनैः

परित्रातुं शक्तस्त्वमिव जगति त्वं प्रभवसि ॥ ९ ॥

तवाधाराच्छूरासुरदमन सर्वाभरवरां

तृणाग्नेभ्यो मत्वा सुभमवसमाजन्मदिवसम् ।

विलम्बश्चेदध्याप्युल्ल तव देवास्मदवने

कुमारत्वं ज्योतं तव सदसि जायेत मलताम् ॥ १० ॥

सदा सेवं सेवं सुरपरिवृढत्वाध्यवसितान्

परिश्रान्तेरन्यत्सुलमलमवापं न किमपि ।

छदानीं त्वत्पादव्यतिषञ्जितकर्मजममुं

परित्रायञ्छम्भोः प्रकटय सुतत्त्वं तव विभो ॥ ११ ॥

पुरः प्रादुर्भूत्वा न भवसि भवांश्चेन्मम मुद्रे

कुमार प्रकीडन् ऋटिति गलति ज्योतिरनघा ।

पुनः प्रामुं नेदृङ्किल मिषति कालस्तव मना-

गियं ते विज्ञप्तिः पुनरपि पुनस्ते पुनरपि ॥ १२ ॥

मयि कोशत्येवं सपदि न दयां यद्वितनुषे

निदानं किं तत्र ज्वलनजनिमत्त्वं नु भवतः ।

उताद्रेः कन्यायाः कठिनजठरान्तर्विलुठनं

न वै जाने म्लानेप्सितकुशलयोनेऽल्पधिषणः ॥ १३ ॥

अयन्ते भद्रास्यै कतिचन समाधी-शुभधियो

जयं ते कामाद्यैर्विदधति शमाद्यैः प्रहरणैः ।
 स्मयन्ते यागाद्यैः कतिथन विधानैरुपचितैः
 वयं तेषु श्रान्तास्तव विरययामोऽञ्जलिममुम् ॥ १४ ॥
 नगास्ते पञ्चत्वं दधति जडतां दैवतमणिः
 पशुत्वं सा घेनुस्तव यरणदानुत्वयशसा ।
 विना तं त्वां को नु स्पृहयति धनान्धात्ररपशून्
 समाराद्धुं धीमानिड जगति सर्वाभरगुरो ॥ १५ ॥
 श्रुतेर्विजायन्ते प्रथममतिथीनां किल कथाः
 यमायन्ते दैडि त्वमिति विपयो यस्य कुधियः ।
 कुरुक्षेत्रायन्ते नटवितसमाजाः सगणिकाः
 कथं नाथन्त्येनं त्वयि सति जगन्नाथ कृपाणाः ॥ १६ ॥
 विधत्तां व्यासङ्गं सरसिजभवः श्रौतशिखरे
 समाधत्तां निद्रां जलधिजठरे श्रीपतिरपि ।
 समेधन्तां लीलानटनयटुला धूर्जटिकृताः
 विधीयन्ते दीक्षा गुडयरणधूल्यास्मदवने ॥ १७ ॥
 प्रतिष्ठन्तां सार्धं सपदि मधुमत्या द्विविषदो
 न याद्याकाङ्क्षामस्तदनुसरणं तत्कृतकृत्वम् ।
 अपाङ्गाः स्वर्गाङ्गायटुलतरवीचीसडयराः
 तिरश्चकुस्तृष्णाकलितपरितापं मम विभोः ॥ १८ ॥
 नमस्ते स्वर्धेनोऽभरपुरतरुभ्योऽञ्जलिरियं
 नमश्चिन्तारत्नापसरत यथायातमधुना ।
 प्रसादे सेनान्यस्सति जगति कः प्रार्थयति वः
 सुधासिन्धोस्तीरे कथमिव भवेत्काञ्चिककथा ॥ १९ ॥
 स्वपादस्मर्तारं सपदि कलयन्नात्मसदृशं
 पुनस्तोषाभावाभृगयति वरं दातुमपरम् ।
 यदाभ्यापीयूषं पिबति सवने द्विव्यपरिषत्
 स सुब्रह्मण्यो नः स्फुरति पुरतः पूर्णकरुणः ॥ २० ॥
 प्रभावस्मिन्दीक्षां वडति मम रक्षाध्वरविधौ
 लभन्ते शोकाग्रौ सपदि पशुतां शात्रवजनाः ।
 भजन्ते मोदाभ्याववभृथविधां भन्धुनिवहाः

दिवान्धाश्चक्राङ्गाः कथमिव समानप्रकृतयः ॥ २१ ॥

सुपर्यासा गोमुं जनमतिविपन्नं सुरगणाः

पटीयान् रेणुर्वा गुडयरापाथोजमथितः ।

न सन्दिग्धेऽद्यास्मान् जगति जनताऽऽलोक्य तव तद्-

रञ्जोलेशप्रामाण्यसुरवराकाङ्क्षितशिवान् ॥ २२ ॥

शिरं भ्रामं भ्रामं कथन मरुदेशे भवमिषे

परिश्रान्ताः शान्ताः शक्रवृत्त वचनं किञ्चन शिशोः ।

समाप्यैतत्सर्वं सपदि विधिवाक्याद्यधिगतं

पदे भूमानन्दे ददत लृद्यं धूर्जटिभुवः ॥ २३ ॥

प्रियच्छायापायांस्त्यजत कुशलायातिमडते

कृलायामोडायार्जयत सट्टुपायानपि य वः ।

उमादायादाङ्घ्रेरतिभयदमायामयमयात्

अपायाद्दुष्टतां न भवति परस्त्रिर्ननु शपे ॥ २४ ॥

अभूम प्रागोते वयममितकाङ्क्षाजलनिधौ

अडो मज्जं मज्जं भृशमलभमानास्तटभुवम् ।

छेदानीं स्वाराज्यं तृणमपि समं यञ्च्यरराजात्

प्रसादात्पश्यामः किमिड वरयामोऽथ वरदम् ॥ २५ ॥

पतन्ती रुद्राद्रेः श्रुतिभुवि गलन्ती क्षितरुञ्जो

दलन्ती शूरादीनपि परिदृषन्ती तटतडुन् ।

उरन्ती सन्तापान्पुनरपि पुनन्ती स्मृतिवशात्

स्रवन्ती काप्येषा विलसति वलन्ती मम पुरः ॥ २६ ॥

अतिकूरोऽरातिष्वमितशमपूरो मुनिजने

कठोरो वीरत्वे कुसुमसुकुमारोऽपि लृद्ये ।

रुथोद्यत्सूरोऽसावमृतकरपूरोऽल्यलसिते

सुमन्दारोऽस्माकं जयति स कुमारो गिरिभुवः ॥ २७ ॥

नमोवाकं भूमो नयनरमणीयाय शिवयोः

तदङ्गुलङ्गारं कमपि विदधानाय य मुहुः ।

तयोः प्रेमाभ्योघेः शरदृष्टितराकाशशभृते

परस्मै कस्मैचित्त्रियुगवदनायादिमडसे ॥ २८ ॥

तुलाकोटिकवाणस्फुरणललिताभ्यां त्रिजगतां
 परं पित्रोर्नैत्रोत्सवदनटनाभ्यां च कृतिनाम् ।
 मनोऽर्भ्यै राजलनककलशाभ्यां श्रुतिशिरो-
 विमृग्याभ्यां पद्भ्यां नतसुरतरुभ्यां नतिरियम् ॥ २८ ॥
 क्कण्णदभ्यां पाणिभ्यां रणितयरण्यभ्यां मणितले
 स्मलदभ्यां जनुभ्यां कलितगमनं सार्धवचनम् ।
 अनाद्योर्दम्पत्योः सुकृतमिव मूर्तं नयनयोः
 अदृष्ट्वेदं तेजः कथमिव कृती भल्विड जनः ॥ ३० ॥
 पायात्कुशलकरणः पुष्करमालापरीवृतशिषाणः ।
 ताडिततामसषण्डः तारकतामिस्रतरुणामार्ताण्डः ॥ ३१ ॥
 नेत्रीभूतः शिवयोः कश्चन पत्रीकृतोरगाडारः ।
 पात्रीभवतु पुरो मे धात्रीकृतकृत्तिकोऽक्षियुगणस्य ॥ ३२ ॥
 अम्भोजपत्रनेत्रः कुम्भोद्भूतादितामरसामित्रः ।
 शम्भोः प्रमोदपुत्रः स्तम्भो जगतां समेधतां चित्रः ॥ ३३ ॥
 क्षन्ता नतमन्तूनां गन्ता गजराजमदभरं भञ्जन् ।
 कान्त्या कनकनियन्ता कौञ्चनिडन्ता कदा नु ङ्ङि रन्ता ॥ ३४ ॥
 निगमशिषरालवालो वल्लीमल्लीलताञ्चितस्कन्धः ।
 कश्चन सुरसालो नो वृश्चतु पाश्चात्यजन्मसन्तापम् ॥ ३५ ॥
 शासितदैत्यकदम्भः शमधनयेतस्तटाककादम्भः ।
 आसीन्ममावलम्भः शङ्कतनूजालसाक्ष्यलिकदम्भः ॥ ३६ ॥
 यज्ञावधुष्टनामा प्राज्ञालापाभिरामगुणसीमा ।
 परमेश्वरयोः प्रेमालङ्कृतसामा ममास्तु शुभलूमा ॥ ३७ ॥
 सनकादिसिद्धसेव्यो जनको जगतां शिवङ्कुरः शिवयोः ।
 कनकद्रवनीकाशः शनकैः शनकैरुद्वेति पुरतो नः ॥ ३८ ॥
 षण्मुष्ण! मुष्णजितशशधर! धरजङ्घुवास! वासवाद्यर्थ्य ।
 अर्षिष्मदधिककान्ते कान्ते जगतां पदे विधेऽप्यस्मान् ॥ ३९ ॥
 कञ्जभववचनगण्डं काञ्चनसडकारिकिरणसन्तोऽहम् ।
 श्रितरक्षासन्नाडं शिवयोर्मूर्तं श्रयामहे स्नेहम् ॥ ४० ॥

वन्देमलि मन्देडासुरदरसन्देडदायि देडरुचिम् ।
 कुरुविन्दकान्तिरेलं भालं शिवयोः किमन्यदवशिष्टम् ॥ ४१ ॥
 मण्डितवेदशिभाण्डैः भण्डितदनुजौघयण्डभुजदण्डैः ।
 यण्डीशभाग्यषण्डैः दण्डितदुदुरितोऽस्मि मङ्गलकरण्डैः ॥ ४२ ॥
 कुल्लारविन्ददाम्ना कल्लारान्दीन्द्रशङ्खङ्गकृतधाम्ना ।
 नाम्ना रञ्जितसाम्ना केनयिदारण्डि मङ्गलमण्डिम्ना ॥ ४३ ॥
 अलमलमशक्तिडस्तैः अमुकुटमस्तैरेवदविन्यस्तैः ।
 भक्तानामसमस्तैः अपरैरभडेश्वराङ्गतलशस्तैः ॥ ४४ ॥
 दूराददालि दुरितं शूराधसुरौघतूलदडनेन ।
 सारेण केनयिन्मे मारारातेर्गुडस्थभावस्य ॥ ४५ ॥
 आशास्मडे सदा वयमाशाधीशोव्यमौलिपीठाय ।
 श्रुतियूतोत्तसाय प्रमथाधीशात्मजाङ्घ्रिकमलाय ॥ ४६ ॥
 आम्नायशिभरवेद्यादानतसल्लोकभवरुञ्जो वैधात् ।
 आद्याव्यराचराणां लृधात्पित्रोः किमन्यदवलम्बे ॥ ४७ ॥
 अमराभयङ्गराणां तिमिरारीणामपाङ्गसुषमासु ।
 यमराणां श्रुतिवन्धा वयमिड दसाश्चिद्विन्दुकिरणानाम् ॥ ४८ ॥
 पर्याप्तयन्द्रवदने पर्वतपुत्रीशुभाङ्गमणिसदने ।
 परिदृतसुरारिकदने मदने वल्ल्या मनोऽवलग्नं नः ॥ ४९ ॥
 तरुणारुणकिरणवलिपरिणामस्फुरणयरणतरुणाब्जे ।
 यरणायुधध्वजेऽलं करुणाम्भोधौ निमग्नभावोऽस्मि ॥ ५० ॥
 यस्मिंस्त्रेधा विलसति मृषा जागती वृत्तिरेषा
 यस्य स्फूर्त्यां प्रजति सलसा यिन्मयी तन्मयीत्वम् ।
 योऽस्तं याते स्फुरति लृद्ये निर्विकल्पे समाधौ
 प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५१ ॥
 यस्यैकांशाज्जगति सकलाः प्राणिनः प्राणवन्तः
 यस्याभ्याने निगमशिभरं नाप कां कामवस्थाम् ।
 नान्तश्शोको भवति भजतां यस्य लेशोपलब्धेः
 प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५२ ॥

कलान्ताः कलान्ता यमनु निगमाः सङ्गिरन्ते गिरं ते

यन्निर्णेतुं सपदि मुनयः साध्यसं ते लभन्ते ।

मौनेनैवाभिनयति जगद्देशिको यस्य तत्त्वं

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५३ ॥

यस्यावाप्त्यै शमधनततिर्याति नानापथेन

प्राप्तो यो यैर्जगति विरणाः सर्वथा सर्वदा ते ।

यः प्राप्येताश्रितशमदमैः संयमे स्वात्मरूपः

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५४ ॥

नाशापाशाकुलितमनसां भासते यत्प्रभावो-

ऽप्यात्माधारं निष्पिलकराणं नेक्षते यं पराङ्मत्वात् ।

जानन्त्यन्ये क्वचन समये यन्मयानेव सर्वान् (जानतेऽन्ये)

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५५ ॥

प्राणापानौ गलितगमनौ यत्र यत्रान्तरङ्गं

निर्व्यासङ्गं निष्पिलकराणं यत्र लुप्तप्रमाणम् ।

तत्रासीना दृष्टशुरपरे भासुरान्यत्प्रसादान्

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५६ ॥

किं नीडारः किममृतकरः किं रविः किं नु धूमः

किं षड्योतः किमु लुप्तवडः किं तटित् किं नु डीरः ।

धृत्युल्लेख्यो भवति यमिभिर्यत्प्रसादः समाधौ

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५७ ॥

मूलाधारे लृष्टि मणिपुरे स्वास्पदे तालुमूले

येतस्थाने ध्रुवशशिगृहे नैकधा सिद्धिलुब्धाः ।

यं कुर्वन्तः सपदि इतिनः स्वेप्सितान्याप्नुवन्ति

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५८ ॥

ब्राह्मीं ग्रन्थिं प्रथममथ तां वैष्णवीं तां च रौद्रीं

भित्त्वा केचिन्नियतमरुदाभङ्गयेतश्शलाक्या ।

प्रौढोन्मत्त्यास्सुरतसमये यत्स्वरुपा भवन्ति

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ५९ ॥

मुग्धस्मेराननकमलया नागराजन्त्यपुत्र्या

सौधे ज्योत्स्नास्कुण्डलाविशदे निर्भयं केऽपि रन्त्वा ।

पादाब्ज्यां मधुरमधुरां यस्य माध्वीं पिबन्ति
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६० ॥

उत्तिष्ठन्त्यामुरगयुवतौ मञ्जुमञ्जोरनादं
मन्दं मन्दं मुषसरसिञ्जं मुक्तिमादर्शयन्तीम् ।
आलिङ्गन्तं सुलभमितरे यत्सुपापाङ्गसङ्गात्
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६१ ॥

प्राज्ये राज्ये कवितदृष्टयाः डेऽपि डेऽप्यध्वराज्ये
योगैश्वर्यं कतिथन निजवाभिसौष्येऽपि डेऽपि ।
सम्प्राप्तेष्टास्सपदि सकला यत्सुपापाङ्गसङ्गात्
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६२ ॥

तारं तारं भवजलनिर्घेयन्मनोरगभागे
निक्षिप्यान्धे शरवणभवेत्यन्तरेवालपन्तः ।
आलिङ्गन्ते स्वयमुपनतां मुक्तिकान्तां प्रसन्नां
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६३ ॥

मायानूरुर्भनुवररविर्देशिडेन्द्रो दयाद्रः
उधन्नेनस्तिमिरपटलीं शोथयन्शोकघूकान् ।
यस्थानन्दं दिशति परमं भक्तकोकावलीनां
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६४ ॥

यन्मन्त्रस्यामरपुरतरोः काममूलस्य मूले
तिष्ठन्तो ये निम्बिलतरुणीनेत्रनीलोत्पलानाम् ।
जायन्ते तेऽप्यमृतरुचयो मूर्तिमन्तश्च कामाः
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६५ ॥

वागास्वाधा मनुनवसुधा लिख्यते यैर्यदीया
तेषां वक्त्राद्भ्रुवति कविताकैतवात्स्वः स्रवन्ती ।
किञ्चाशेषं भुवनमयते दासतामीक्ष्यमाणं
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६६ ॥

यन्मन्त्रेन्दुर्जलधितनयाज्योत्स्नया धीत्यमानः
चित्ताकाशे स्फुरति विमले यस्य तस्योत्तमस्य ।
आपत्तापः प्रशममयते वृद्धिमाभोदसिन्धुः
प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६७ ॥

मन्त्राकाराममरतटिनीं यन्द्रशैलाद्गुह्यंतीं

यस्याचार्यप्रसुमरकृपासारपीयूषपुराम् ।

दृष्ट्या दृष्ट्या जगति विषयीकुर्वतां क्वाभितापाः

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६८ ॥

त्रेधा साध्यं ज्वलनललनावर्मपाशाकुशादीन्

शिष्टादिष्टे वपुषि विदधन् यन्मनोः कामधेनोः ।

दुग्धं दुग्धं पिबति कुशलं स्वेष्टमायासशून्यं

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ६९ ॥

षट्त्रिंशारैस्सखितमनुभिर्नागपत्रैस्सवीरैः

साङ्गिभिः पार्श्वैः सकमलवरास्त्रादिभिवृत्तभौमैः ।

युक्तं यन्त्रं दिशति लज्जतां यस्य सर्वान्पुमर्थान्

प्रेमासारः परमशिवयोः सोऽस्तु नस्तापशान्त्यै ॥ ७० ॥

नाकाधीशविरोधिवामनयना कोकवणीविस्फुर-

च्छोकाम्भोनिधिशारदाभ्रविलसद्राकानिशानायकम् ।

केकामञ्जुलपक्षिपुङ्गवस्थं पाकारिज्जामुक्तं

प्राकारं दृढमाश्रये द्विविषयामेकाक्षरार्थं परम् ॥ ७१ ॥

पाराशर्यवचः प्रपञ्चतटिनीपूरात्मकेणिलवो

दूरान्मुक्तशरप्रवालशमितकूरासुरोषर्भुधः ।

मारारातिवधूशुभोदरसुधावाराशिविन्तामणिः

धोरा द्युःखपरम्पराः शमयतु स्मेरामृतैरथ नः ॥ ७२ ॥

शेषाद्रीश्वरमौलिकेलिसदना भाषाघिद्व्युल्लसद्-

भाषा भूतगणामरारिपरिषद्वेषा परा देवता ।

अेषाऽऽस्तां मम मानसे शिवशिवोन्मेषा तुराषाऽऽभवद्-

योषाऽऽलिङ्गितविग्रहा प्रतिदिनं तोषाय भूषा श्रुतेः ॥ ७३ ॥

कान्त्या न्यङ्कृतबालभानुसुमुग्धः शान्त्याद्विभिस्सेवितः

क्षान्त्या कायन भूमिरेव लज्जतां भ्रान्त्यापदिध्यानलः ।

भान्त्याऽऽव्याजङ्गपारसैरभिमुग्धं यान्त्या दृशां मादृशां

हन्त्याधीन्यदसौ किमन्यद्विह नो मान्त्यालमिन्द्रश्रिया ॥ ७४ ॥

भीमारातिवनानलस्सुरपुरीरामाभिरामाङ्कृतिः

सामाभिष्टुतपादपद्मविभवस्सीमा दयासम्पदाम् ।
सोमानन्दकरः परं सुमनसां क्षेमावडप्रक्षियः
कामानेष तनोतु नः प्रतिदिनं प्रेमालसैर्वाक्षणैः ॥ ७५ ॥
आदावाहितयेतसामनुदिनं वेदावलीनां सतां
नादाविष्करणक्षणे प्रकटयन्त्यादारुणं पावनम् ।
भेदान् भण्डयति स्म योऽतिविषमान् भेदान्धकारोदितान्
श्रीदाकाङ्क्षितसम्पदं दिशतु मे मोदाकरः शूलिनः ॥ ७६ ॥
नेता धर्मपथे सदैव यरतां जेताऽन्यथावर्तिनां
केतावाहितकुङ्कुटः प्रतिरणं वेताणसङ्घस्तुतः ।
आताम्रैर्नयनाञ्चलैर्यदि स मां शीतांशुभिम्बस्पृशैः
प्रीतान्तःकरणो निरीक्षितुमर्हं केतास्मि शङ्कश्रियाम् ॥ ७७ ॥
डेलाभर्जितसर्वलोकदितिभूलावाडलेनाङ्गुली-
लीलाभिः शिवयोः प्रमोदजलधेर्वेलावलीं प्लावयन् ।
ज्वालाजालजटालशक्तिविलसत्सालाभभास्वद्भुजः
भेलां नः पुरतस्तनोतु सुरराड्भालाविलोलान्तरः ॥ ७८ ॥
रम्भादिस्फुरदाभिगुण्यविलसद्भ्रमावलोपिप्रभा-
जम्भारातिसुताघनस्तनपरीरम्भावगाढोरसे ।
स्तम्भायाभिलविष्टपस्य कुशलारम्भाय नाकौकसां
शुम्भादित्रिदशारितूलडुतमुञ्जिम्भाय भूयो नमः ॥ ७९ ॥
क्षुद्राणां दनुजम्भनां य विनताभद्रावलीनामपि
छिद्राण्यप्रतिलभ्य भालकतया विद्रावणे दीक्षितः ।
रुद्राणीस्तननूतनामृतघटीमुद्रायितौष्ठाधरः
निद्रां द्रावयताम्भमाधे बहुधाऽभद्रां स रुद्रात्मजः ॥ ८० ॥
भासा सारसभान्धवं नयसुधाकासारमेवाशये
नासाप्रीणनसायकं तनुरुन्धा दासायिताशाधिपम् ।
या सानन्दमपेक्षते न रडसे का सात्र सोऽस्मन्मनो-
वासायाधे इतादरो वयमतः कासां श्रियां नाश्रयाः ॥ ८१ ॥
गङ्गाविश्रुत कर्मनर्मसथिवापाङ्गामृतोर्मिच्छटा-
सङ्गामृष्टविशिष्टशिष्टजन्तातुङ्गाघसङ्घानलम् ।
शङ्खङ्गारोज्ज्वलकेलिसंलतिनटीरङ्गायितेन्द्रात्मजा-

नङ्गाद्वैतमुपास्महे वयममी तङ्गाय तुङ्गापदाम् ॥ ८२ ॥

शान्तान्तःकरणालये वृषसुताकान्ताभिर्दुष्ये कृपा-

ऽऽकान्तान्दोलितशोणलोचनदलप्रान्तावधूतापदि ।

स्वान्ता-न्यादधते न ये शिवसुते भ्रान्तास्तु ते संशय-

भ्रान्ताः सन्तु पटे पटे भवपथे किं तावता नः क्षतिः ॥ ८३ ॥

स्वेक्षाधीनयरायरोदयलयो वाक्षासदृक्षश्चविः

साक्षान्निर्जरकाननक्षितिरुः प्रेक्षावतां काङ्क्षितः ।

दीक्षामधे दधातु द्यातुमति मे द्राक्षासदृक्षां गिरं

उक्षामाधिविजृम्भितां शमयितुं द्राक्षायणीनन्दनः ॥ ८४ ॥

वायातीतपदाम्भुजातविभवं प्रायामृषीणां पुनः

नीयारिप्रज्जोर्णार्णदलं भेयारिकेलीरथम् ।

भोयामर्मकृषा मनोज्ञवयसा यायामहे कं वरं

धीयाञ्चल्यमपाकरोतु जगतामाचार्यवर्यो मम ॥ ८५ ॥

संसाराभयभेषजं शमदमाडिसापाराराधितं

उंसावङ्गतकोमलश्रुतिशिरोत्तंसाङ्घ्रिपाथोरुडम् ।

पुंसानादिमता प्रकाशितभुजाशंसापदानकमं

कंसारातिसुताकपोलरुचिरोख्यांसाग्रमाराधुमः ॥ ८६ ॥

थापासिन्निशिभादिभूषितभुजव्यापारतुष्टामर-

स्त्रीपाण्यञ्जविकीर्णकल्पकुसुमश्रीपाटवाङ्गद्युतिः ।

पापात्मानुपलभ्य द्रिव्यनगरीभूपात्मजाकामुकः

तापात्रस्समपाकरोतु मलितैः श्रीपादपद्मामृतैः ॥ ८७ ॥

बाडासञ्जिततीक्ष्णालेतिरुचिभिः स्वाडासडायो मुहुः

डाडाङ्गीकृतवन्दिभावसरणिर्वाडायिताभएडलः ।

नीडाराद्रिसुतात्मजो दिविषदां साडाच्यकारी मृधे

दाडानाशु धुनोतु नस्सुमनसामाडाररीत्या गिरा ॥ ८८ ॥

ईशानाङ्गुमनोज्ञसौधममितकलेशान्धकारारुणं

कोशागारमपेक्षितार्थविततेः पाशायुधाराधितम् ।

काशाश्चस्मितयूर्णमोहितलृषीकेशात्मजालोलुपं

धीशान्त्यादि शुभाय सर्वविषदां नाशाय याशास्महे ॥ ८९ ॥

अङ्गे कल्पितदेवराजतनयं लङ्केशदर्पच्छिदं
 सङ्केतालयमादिवामृगदृशां पङ्केरुळं पादयोः ।
 कङ्क्रेलिट्टुमकुञ्जकेलिसदनं तं केशवानन्दनं
 किं केल्या नमतां य मुक्तिरिति येच्छङ्कुडनलशशीतलः ॥ ८० ॥

सम्प्रातेन निजायुधस्य विलसच्छम्पासनाभेर्जग-
 त्किम्पाकं कलयन्तमन्तकसभासम्पातुर्कं तारकम् ।
 कम्पाकान्तधिया न धर्तुमनिशं यं पारयन्ते जनाः
 तं पारे तमसां स्थितं कलयतां किं पामरैः पार्थिवैः ॥ ८१ ॥

गत्या शिक्षितदृप्तसिंहगमनैः शक्त्या स्फुरद्भ्रातृभिः
 प्रीत्या पोषितभक्तलोकनिवहैः श्रुत्याऽऽत्तभन्दिङ्कमैः ।
 रत्याऽऽमैर्निजकान्तिभिः कतिपर्यैरेत्यात्र यदभूयते
 तत्या किं मम साम्प्रतं द्विविषदां भूत्याशिमाधापि य ॥ ८२ ॥

कालं दैवतविद्विषां गलवलन्मालं सुरेन्द्रात्मजा-
 लोलं शक्तिशिभाविदारितमडाशैलं दिवश्चारिणाम् ।
 सालं पादरुयाडताश्रुततमोजालं भवेद्रक्षितुं
 कोडलं नो जगतां त्रयेऽपि य परो बालं विना शूलिनः ॥ ८३ ॥

धर्मान्तध्वनदभ्रविभ्रमधनुश्चर्मासिभास्वदभुजे
 वर्मालङ्कृतविग्रहः प्रतिदिनं शर्मापडो विद्विषाम् ।
 धर्माद्यर्थशुभालयो मुनिमनोभर्मासनाधिष्ठितो
 नर्माणि प्रतिपद्यतां मनसि मे मर्माद्विवाकसन्ततेः ॥ ८४ ॥

स्वर्वासिश्रमशक्नुभवाः शिथिलय-सर्वाश्च शर्वाज्ञया
 कुर्वाणो विपद्यः प्रकाममवनीगीर्वाणविद्वेषिणाम् ।
 अर्वाथीनवयस्सुदूरमडिमा दूर्वाससाभ्यर्चितः
 गुर्वाज्ञावशवर्तिनो डरतु मे दूर्वारदूर्वासनाः ॥ ८५ ॥

शिष्टानां विशिनष्टि तुष्टिममितां कष्टानि नष्टे नय-
 त्यष्टाङ्गस्य पुरस्तनोति नयनाभीष्टान् शिशुत्वकमान् ।
 क्लिष्टाक्लिष्टगतीः पिनष्टि मनसस्तुष्टात्मनां संयमे
 स्पष्टास्पष्टगिराद्ये तेन शिशुना नष्टाभिलापन्मम ॥ ८६ ॥

आधाराम्बुजमध्यकेलिसदनो बाधावडोऽडङ्कृतेः
 बोधानन्दविवर्तभासुरतनुर्मेऽधोऽधिभूर्ध्वं ज्वलन् ।

राधावल्लभमानितात्मविभवोऽगाधां विधत्तां श्रियं

क्रोधाघेर्विजयं शयीप्रियतमासाधारणीं च प्रथाम् ॥ ८७ ॥

गाढाभ्यासविनिद्रितोरगसुतालीढानिवानां सतां

गूढावासमुपेत्य येतसि परं सोढा समस्तैनसाम् ।

भाढाज्ञानपिशाचिकावृतमलामूढात्मनां दुर्लभः

षोढास्थाम्भुरुडश्शुभानि जगतां वोढा विधत्तां मम ॥ ८८ ॥

आगोपावविधातृतुल्यविभवे यागोपगोयप्रथे

वेगोद्भिन्नपुनर्भवाङ्कुरमलायोगोपसर्गापदि ।

रोगोत्सिद्धतजनानवाप्य यरणेनागोपगीतात्मजे (वीतानुजे)

भूगोणेऽभिरतिं न को नु कलयेद्रोगो न येद्राजसः ॥ ८९ ॥

ओष्ठासञ्चितलोचनाय दिविजश्रेष्ठात्मजाया जग-

जयेशानङ्गविवर्तविग्रहवते प्रेक्षाय शिष्टावने ।

गोष्ठायाद्विगवां ततेर्भुवनवर्षिष्ठाय सभ्यान्तरे

निष्ठायाश्चितलोचनाञ्जयुगनेद्विष्टाय दुर्मोऽञ्जलिम् ॥ १०० ॥

सीम्ने सद्गुणसम्पदां नवमणीधाम्ने श्रितापद्धविष-

न्नाम्ने शासितदैवतारिपरिषत्स्थेम्ने य उम्ने श्रिया ।

व्योम्ने चिद्विमलाय सर्वजगतां धाम्ने निकेतीभव-

त्साम्नेऽनादिङ्कुटुम्भिभाज्यलहरीभूम्ने परस्मै नमः ॥ १०१ ॥

परयुवतिरतं मां शङ्कयित्वाऽप्युदासे

तदपि मध्वनं ते साम्प्रतं साम्प्रतं छि ।

त्यजति गुरुकलत्रव्यापृतं त्वत्पिता किं

विमलकमलसम्पद्द्रोहिणं रोहिणीशम् ॥ १०२ ॥

परधनापहृतौ यतमाने नोश्चिता मयि तवेयमुपेक्षा ।

विस्मृतं किमु छिरण्यलरत्वं तत्त्वया तव विभोः श्वशुरस्य ॥ १०३ ॥

अहिसकानामिह हिसकोऽपि न तेऽस्थिदं ब्रह्मशिरः पितेव ।

अतीव लुब्धं किमुपेक्षते मां लुब्धात्मजा सापि तवाङ्कुसंस्था ॥ १०४ ॥

मलिनसङ्गतिदूषितमेव मां किमु विलोकयितुं परिशङ्कसे ।

न छि भवानिव भूतपिशाचिकासदसि सन्ततमासितुमुत्सडे ॥ १०५ ॥

निष्किञ्चनोऽयमिति किं ननु मय्युदासे

भिक्षाशनस्तव पिता भगवंस्तदास्ताम् ।

त्वं यापि भैक्षमटसि प्रकटं कृत्विन्यां

तन्मां भजस्व सदृशी भलु बन्धुता नौ ॥ १०६ ॥

परिपालयितुं तवाभिकाङ्क्षा यदि दृष्टान्कृपाशोत्तमाग्रवृत्त्या ।

किमु कीर्तिरितस्तवाप्यपूर्वा विमला दीनदयालुतोपकृत्स्ना ॥ १०७ ॥

अङ्गीकृतं मृगशिशुं न शशी जहाति

कुलं तपन्तमपि नो दहनं त्रिषेत्रः ।

आशीविषं य विषमं न छि शेषशायी

तीक्ष्णस्वभावमपि मां न जडीछि पाल्यम् ॥ १०८ ॥

कण्ठे गजुर्भवति यच्छरद्विन्दुकान्तेः

अर्धासनं भजति यत्सुरभोज्यलक्ष्याः ।

आचार्यतां भजति यन्नवमल्लिकानां

आनन्दमावहति ते स्मितमेव तत्रः ॥ १०९ ॥

अथवा क्षणिकायलावलावो गुणपुष्पः परिसेवितो द्विजेन्द्रैः ।

श्रुतिमुग्धलताञ्चितोऽङ्घ्रिशाम्पी तव दिव्यः कृत्वतीप्सितं ममैषः ॥ ११० ॥

किं वा विपदि विधेयं ध्येयं ते ध्यातुमङ्गलं चरणम् ।

सम्पदि किं करणीयं भूयो भूयोऽपरोक्षणीयं तत् ॥ १११ ॥

बद्धादराः श्रितविपत्परितापशान्त्यै

दुग्धाब्धिगर्भभरितामृतवीथिवन्धाः ।

मुग्धाब्जजन्मविह्वलीकरास्वभावाः

श्रद्धालवोऽवितुमभी तव मां कटाक्षाः ॥ ११२ ॥

अमृतमिव सुराणां ब्राह्मणानां त्रयीव

प्रणव एव यतीनां योगिनामुन्मनीव ।

श्रुतिपथपथिकस्य श्रीमद्रेकं निदानं

मम तु किमपि लब्धं लुब्धकन्याभिलुब्धम् ॥ ११३ ॥

पातय वा घातय वा पालय वा समवलोक्य लालय वा ।

लब्धं तव पद्युगमं नाहं मुग्ध्यामि नापि दूर्वृत्तिः ॥ ११४ ॥

नमो नमस्ते नगदम्भभेदिन्

नमो नमस्ते निगमान्तचारिन् ।

नमो नमस्ते षगराजयायिन्

नमो नमस्ते भगवन् परात्मन् ॥ ११५ ॥

श्रीशङ्करात्मजगुणगणग्रथिता तदीय-

पादारविन्दमकरन्दकण्ठावसिक्ता ।

भोदावला भवतु सज्जनषट्पदानां

गोपालकृष्णकविवाङ् सुरपुष्पमाला ॥ ११६ ॥

एति श्रीगोपालकृष्णकविविरचितं श्रीसुब्रह्मण्यकणामृतं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Sivakumar Thyagarajan shivakumar24 at gmail.com, PSA Easwaran

---

——
Shri Subrahmanyakarnamritam

pdf was typeset on February 6, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

